

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 41P/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212215714
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. G.Tomčovčíková Šandalová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2014:7212215714.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Gabrielou Tomčovčíkovou Šandalovou v právnej veci navrhovateľa T. W., N.. XX.X.XXXX, trvale bývajúceho N. L. S. Č.. XX M. K., toho času bývajúceho N. B.. XX, C., N., proti odporkyni Q. W., T. F., N.. X.X.XXXX, trvale bývajúcej N. F. Č.. X M. K., toho času sa zdržiavajúcej na neznámom mieste zastúpenej ustanoveným opatrovníkom Q.. Š. Q., pracovníkom Okresného súdu Košice I, a v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého V. W., N.. XX.X.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, Staničné námestie č. 9, Košice, pracovisko Košice II, v konaní o rozvode manželstva a o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode manželstva takto

rozhodol:

Návrh zamieťa.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania

odôvodnenie:

Navrhovateľ doručil tunajšiemu súdu dňa 30.5.2012 podanie označené ako žiadosť o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktoré podanie neobsahovalo náležitosti návrhu.

Z dôvodu miestnej nepríslušnosti súd postúpil vec Okresnému súdu Košice I na ďalšie konanie, ktorý súd dňa 3.8.2012 predložil vec Krajskému súdu v Košiciach z dôvodu nesúhlasu s postúpením veci a následne Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 5NcC 27/2012 zo dňa 28.8.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.1.2013 určil, že na konanie je príslušný Okresný súd Košice II, ktorému bola vec vrátená 15.2.2013.

Navrhovateľ bol vyzvaný 21.2.2013, ktorú výzvu si prevzal dňa 21.3.2013 na zaplatenie súdneho poplatku za návrh vo výške 66 € a z dôvodu, že v súdom stanovenej lehote tento poplatok nezaplatil tunajší súd uznesením sp. zn. 41P 39/2013 zo dňa 16.4.2013, konanie vo veci zastavil. Počas odvolacej lehoty navrhovateľ zaplatil súdny poplatok, preto následne tunajší súd uznesením sp. zn. 41P 39/2013 zo dňa 7.6.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.7.2013, zrušil uznesenie o zastavení konania.

Až dňa 27.5.2013 navrhovateľ oznámil súdu svoju aktuálnu adresu v zahraničí, keďže dovtedy boli problémy pri doručovaní zásielok navrhovateľovi, doručenie ktorých bývalo vykázané len uložením na pošte.

Keďže miesto pobytu odporkyne sa súdu nepodarilo zistiť ani využitím všetkých dostupných prostriedkov, pričom Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Košiciach na opakované výzvy súdu dňa 23.9.2013 oznámilo, že odporkyňa podľa ich zistení je už štyri roky mimo územia SR, zrejme v Anglicku v meste A. a následne i kolízny opatrovník maloletého písomne dňa 27.9.2013 súdu oznámil, že odporkyňa, teda matka maloletého, podľa ich zistení sa v mieste trvalého bydliska nezdržiava, dlhodobo žije niekde vo Veľkej Británii, tunajší súd uznesením sp. zn. 41P 39/2013 zo dňa 28.11.2013 ustanovil odporkyňu opatrovníčku Q.. P. B. Č., zamestnankyňu Okresného súdu Košice okolie a následne uznesením tej istej spisovej značky zo dňa 26.2.2014 zmenil predchádzajúce uznesenie o ustanovení opatrovníka odporkyne a za opatrovníka jej ustanovil Q.. Š. Q., zamestnanca Okresného súdu Košice I z dôvodu, že pôvodne ustanovená opatrovníčka odporkyne sa stala dlhodobo práceneschopnou.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím navrhovateľa, listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa XX.X.XXXX, toto je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu V. Č. K. - B. V., vo zväzku XXX, ročník XXXX, na strane XXX, pod poradovým číslom XXX, z manželstva účastníkov pochádza maloletý V. W., N.. XX.X.XXXX, posledné spoločné bydlisko účastníkov bolo M. K. N. L. W. Č.. XX, obaja účastníci majú slovenskú národnosť, sú štátnymi príslušníkmi SR.

Ako uvádzal navrhovateľ s odporkyňou po pretrvávajúcich rodinných nezhodách sa rozišli a maloletý V. zostal v jeho starostlivosti, navrhovateľ si časom našiel priateľku, s ktorou maloletého V. spoločne vychovávali, zo vzťahu sa im narodili dve maloleté dcéry T. P. B. W., v čase podávania predmetného návrhu očakávali narodenie ďalšieho spoločného dieťaťa, tak isto odporkyňa si časom našla priateľa, s ktorým začala žiť vo Veľkej Británii, v čase podávania predmetného návrhu navrhovateľ udával, že maloletý V. už chcel žiť s matkou, u ktorej bol od 1.7.2010 na základe vzájomnej dohody rodičov, preto navrhovateľ žiadal, aby V. bol „pridelený odporkyňu“ a veľké prázdniny aby trávil u ňo, čo zdôvodňoval tým, že odporkyňa má pre dieťa vytvorené lepšie podmienky bývania ako on, keďže v tom čase býval v podnájme, upresnil, že spoluzitelia účastníci ukončili začiatkom roka 2007, ich manželstvo považoval za hlboko rozvrátené s tým, že nebola žiadna nádej na jeho obnovenie. Súdu tvrdil, že odporkyňa sa kvôli práci a školskej dochádzke maloletého V. nemôže dostaviť na Slovensko.

Šetrením kolízneho opatrovníka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Košice bolo zistené, že úrad práce spisovú dokumentáciu rodiny eviduje od roku 2012 v súvislosti so záškoláctvom maloletého V., navrhovateľ sa v mieste trvalého bydliska v čase podávania správy nezdržiaval, z nízkoprahového centra na Luníku IX kolízny opatrovník získal informáciu, že so svojou aktuálnou priateľkou S. A. a ich troma maloletými deťmi T. W., N.. XX.X.XXXX, B. W., N.. X.X.XXXX P. M. W., N.. XX.X.XXXX, sa presťahoval z miesta trvalého pobytu na neznáme miesto, odporkyňa, ako už bolo uvedené, sa zdržiavala dlhodobo vo Veľkej Británii na neznámom mieste, vzhľadom na uvedené sa kolíznemu opatrovníkovi nepodarilo prešetriť pomery a získať stanoviská účastníkov, pričom z úradu práce žiadnemu z účastníkov neboli vyplácané žiadne prídavky ani príspevky.

Navrhovateľ ani odporkyňa nie sú vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie, z takejto evidencii odporkyňa bola vyradená naposledy 14.9.2009 z dôvodu nespolupráce, odporca bol vyradený dňa 10.9.2011 z dôvodu začatia vykonávania samostatnej zárobkovej činnosti.

Zo správy Sociálnej poisťovne pobočky Košice z decembra 2013 súd zistil, že účastníci nie sú a v období od 30.5.2012 ani neboli poberateľmi žiadnych plnení zo strany sociálnej poisťovne.

Navrhovateľ sa dostavil na pojednávanie dňa 10.1.2014, kedy okrem iného uviedol, že mu nie je známe miesto pobytu odporkyne a maloletého a ani iné bližšie údaje o týchto osobách s tým, že so synom údajne udržiaval kontakt iba prostredníctvom skypu, tvrdil, že prostredníctvom maloletého mu údajne odporkyňa odkázala, že sa žiadneho pojednávania nezúčastní a upresnil, že na výživu maloletého V. vzhľadom na uvedené neprispieva od odchodu maloletého k matke, kedy maloletý mal 15 rokov veku, on sám v tom čase žil naďalej v Nemecku.

Súdom bol upovedomený o povinnosti predložiť súdu dôkazy o svojich tvrdeniach, ako aj o povinnosti zisťovať miesto pobytu odporkyne a maloletého vzhľadom na súdu všeobecne známu skutočnosť, že orgány vo Veľkej Británii nezabezpečujú získavanie údajov o mieste pobytu a ďalších skutočnostiach o účastníkoch konania, v Spojenom kráľovstve neexistuje Register obyvateľov, súdy adresy nezisťujú, je to povinnosťou účastníkov konania, neexistuje mechanizmus, ktorým by súdu adresu zistil, preto ani takúto „službu“ neposkytujú, obdobne je to aj so zisťovaním zamestnávateľa, MS SR, ktoré problém zisťovania údajov o pobyte osôb vo Veľkej Británii diskutovalo na zasadnutiach Európskej justičnej siete pre občianske a obchodné veci ustálilo, že jediným efektívnym spôsobom zisťovania týchto údajov vo Veľkej Británii je využitie služieb súkromného detektíva „súkromne“.

Na ďalšie pojednávanie konané dňa 21.3.2014, na ktoré bol navrhovateľ riadne predvolaný a ktoré predvolanie prevzal 27.2.2014, sa bez ospravedlnenia nedostavil.

Z evidenčných pomôcok tunajšieho súdu bolo zistené, že na tunajšom súde v minulosti boli vedené konania o rozvode manželstva účastníkov a to konanie pod sp. zn. 19C 74/2008 začaté na návrh navrhovateľa doručený súdu dňa 10.6.2008, ktoré konanie bolo zastavené uznesením zo dňa 16.3.2009 z dôvodu prekážky veci začatej, keďže bolo súdom zistené, že na Okresnom súde Košice I bolo vedené konanie pod sp. zn. 12C 136/2008 a to konanie o rozvode manželstva tých istých účastníkov, ktoré bolo začaté dňa 9.6.2008, toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 29.9.2009.

Na tunajšom súde bolo taktiež vedené konanie pod sp. zn. 15C 150/2010 začaté taktiež na návrh navrhovateľa doručený súdu dňa 27.9.2010, ktoré bolo právoplatne skončené dňa 12.8.2011, keďže uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 15C 150/2010 zo dňa 19.7.2011 bolo podanie navrhovateľa doručené súdu dňa 27.9.2010 odmietnuté, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 12.8.2011.

Podľa ust. § 79 O.s.p., konanie sa začína na návrh. Návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. Ak je účastníkom právnická osoba, návrh musí obsahovať názov alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom zahraničná osoba, k návrhu musí byť pripojený výpis z registra alebo z inej evidencie, do ktorej je zahraničná osoba zapísaná. Ak je účastníkom fyzická osoba, ktorá je podnikateľom, návrh musí obsahovať obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je pridelené. Ak je účastníkom štát, návrh musí obsahovať označenie štátu a označenie príslušného štátneho orgánu, ktorý bude za štát konať. Ak sa návrh týka dvojstranných právnych vzťahov medzi žalobcom a žalovaným (§ 90), nazýva sa žalobou.

Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Návrh na začatie konania možno podať aj na tlačive uverejnenom ministerstvom spravodlivosti na jeho webovom sídle.

Návrh na začatie konania a jeho prílohy doručí súd ostatným účastníkom do vlastných rúk. Návrh, ktorý spĺňa náležitosti podľa odseku 1 a jeho prílohy, súd odošle do 60 dní od doručenia návrhu.

Podľa ust. § 100 ods. 2, 3 O.s.p., v konaní o rozvod vedie súd manželov k odstráneniu príčin rozvratu a usiluje sa o ich zmierenie.

Ak je účastníkom konania maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne. Názor maloletého dieťaťa súd zisťuje prostredníctvom jeho zástupcu alebo príslušného orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, alebo výsluchom maloletého dieťaťa aj bez prítomnosti rodičov alebo iných osôb zodpovedných za výchovu maloletého dieťaťa.

Podľa ust. § 101 O.s.p., účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadala z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihladne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky.

Podľa ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa ust. § 22 Zákona o rodine, k zrušeniu manželstva rozvodom možno pristúpiť len v odôvodnených prípadoch.

Podľa ust. § 23 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spoluzitia.

Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súdom pri rozhodovaní o rozvode vždy prihľadne na záujem maloletých detí.

Podľa ust. § 36 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

Ak manželstvo, z ktorého pochádzajú maloleté deti, zaniklo smrťou alebo vyhlásením jedného z manželov za mŕtveho a ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, môže súd na návrh upraviť styk maloletého dieťaťa s blízkymi osobami zomrelého manžela alebo manžela, ktorý bol vyhlásený za mŕtveho. Ustanovenie § 25 sa použije primerane.

Podľa ust. § 24 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihladne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súdom dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa ust. § 25 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. 6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa ust. § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa ust. § 27 Zákona o rodine, manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko a zároveň si ponechal v poradí uvedené ako druhé priezvisko svoje predošlé priezvisko, môže do troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že upúšťa od používania spoločného priezviska.

Podľa ust. § 62 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ust. § 65 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Súd postupuje rovnako aj v prípade, ak rodičia spolu žijú, ale jeden z nich svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému dieťaťu dobrovoľne neplní.

Výživné plnoletých detí upraví súd len na návrh.

Podľa ust. § 75 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 76 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Proti pohľadávkam na výživné je započítanie vzájomných pohľadávok prípustné len dohodou. Ak ide o výživné pre maloleté deti, započítanie nie je možné.

V prípade omeškania povinného s plnením výživného určeného rozhodnutím súdu, má oprávnený právo požadovať úroky z omeškania z nezaplatenej sumy podľa predpisov občianskeho práva.

Plnenie výživného povinným sa započítava najprv na istinu a až po uhradení celej istiny sa započítava na úroky z omeškania.

Podľa ust. § 77 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Práva na jednotlivé opakujúce sa plnenia výživného a ostatné práva na peňažné plnenia vyplývajúce z tohto zákona sa premlčujú.

Podľa ust. § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia.

Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vzhľadom na vyššie uvedený zistený skutkový stav, v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a návrh v celom rozsahu zamietol, keďže navrhovateľ neunesol svoju dôkaznú povinnosť, žiadnym spôsobom súdu nepreukázal svoje tvrdenia o nefunkčnosti manželstva s odporkyňou, súdu sa nepodarilo zistiť ani názor odporkyne, keďže navrhovateľ napriek jeho povinnosti vyplývajúcej z citovaných ustanovení O.s.p. v priebehu celého konania nezabezpečil adresu terajšieho miesta pobytu ani navrhovateľky, ani maloletého.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 144 O.s.p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov konania o rozvod alebo neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je, súd však môže priznať i náhradu týchto trov alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu alebo pomery účastníkov, keďže v priebehu konania súd nezistil okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie trov jednému z účastníkov, rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v troch písomných vyhotoveniach (§ 204 ods.1 O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že po:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a)
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.1,2 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove mal. detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 O.s.p.).